

DOOP van de HEER - 9 JANUARI 2022

Jesaja42, 1-4+ 6-7

Lucas 3, 15-16 +21-22

Verkondiging

De profeet Jesaja schildert een schitterend beeld in de eerste lezing van vandaag:

*'Het geknakte riet zal Hij niet breken,
de kwijnende vlaspit niet doven.'*

Het is het wezenskenmerk van echt christendom! Tegelijk vraag ik me af hoeveel er gebroken, geknakt en gedooft wordt in ons mensenbestaan - in oorlog, geweld, ziekte en natuur-rampen, maar ook dicht bij huis in momenten van onvrede, onbegrip, misverstand en ruzie. Misschien zullen we de woorden van Jesaja en de Messiaanse opdracht van Jezus moeten verbinden in ons eigen leven.

Het evangelieverhaal geeft een heel eigen bericht:

*In die tijd vertrok Jezus uit Nazareth in Galilea
en liet zich in de Jordaan door Johannes dopen.'*

Geen engelen, geen herders, geen wijzen uit het Oosten. Alleen die man Jezus van Nazareth. Hij vertrekt uit Galilea en laat zich dopen in de Jordaan door zijn neef Johannes de Doper. Jezus van Nazareth begint aan zijn levensopdracht op de laagste plek in het Jordandal. Dieper kan het niet!

Van meet af aan toont Hij zich solidair met alle mensen, die er eigenlijk niet zoveel van terecht brengen, maar die toch zo graag anders zouden willen. Dat is zijn plek en dat houdt Hij een leven lang vol. Daar is Hij niet van af te brengen.

Misschien kunnen we ons in een verloren moment even afvragen waar we zelf staan: onder in het dal, in die rij van mensen die zo graag opnieuw willen beginnen - in die rij van mensen die er zich maar al te goed van bewust zijn, dat ze niet genoeg op God gericht staan? Of kijken wij neer vanuit de hoogte van de Jordaanoevers?

Uitgenodigd, gevraagd, uitgedaagd, ondergedompeld in de Jordaan - zo begint de weg van ieder die gelooft in Jezus van Nazareth. Zo begint ook ommekeer.

De Joodse doop, de onderdompeling, is een teken van ommekeer: een nieuwe keuze, een andere weg, een nieuwe uitdaging. En Jezus wil mee in de stoet van mensen, die opnieuw bevrijding uit het slavenhuis willen ervaren.

Wanneer Hij zich door Johannes laat onderdompelen, ondergaat Hij dat zo persoonlijk, dat er iets speciaals gebeurt: de relatie tussen God en mens springt open in Jezus van Nazareth. De hemel scheurt open en de Geest van God daalt als een duif op Hem neer en tegelijk komt daar die stem:

'Dit is mijn veelgeliefde, een man naar mijn hart!'

De hemel scheurt open. Dat gebeurt twee keer: vandaag bij de doop en helemaal aan het eind als Jezus hangt te sterven. Het voorhangsel van de tempel zal dan openscheuren, van boven naar beneden, want God wil aanwezig zijn bij zijn volk - in Jezus van Nazareth. Maar tussen Jordaan en kruis gaat die Mensenzoon eerst zijn eigen weg, zijn koninklijke weg. En daar gaat het nu voorlopig over in de verhalen, die wij hier in deze kapel zullen horen. Aan ons de uitnodiging om méé te gaan op zijn weg, niet als vrijblijvende toeschouwers langs de kant, maar als tochtgenoten en reisgenoten, ook al gaat het lopen niet meer echt soepel.